

Một thoáng nhìn sinh Gia Long

Tác Giả: Hoa Báng Lăng

Thứ Sáu, 16 Tháng 1 Năm 2009 04:48

Chị vợ Sài Gòn đấy này một mình. Trông chị trẻ hơn so với mấy năm trước tôi gặp. Ngồi chị thon gọn lại sau công việc nhàn nhàn tháng trước của chị cũng vui tươi. Có lẽ do chị đang được một mình sống lại những kỷ niệm của một thời thơ ấu ...

Đón tôi là khách sạn, mời ngồi chị hỏi tình hình “ Em à, em kể cho mấy người bên chị nghe đi, họ cũng hỏi chị làm sao quen được em mà chị thì không nhớ ..” Tôi chột buồm cái tính ngây thơ của chị. 50 tuổi rồi nhưng lúc nào chị cũng vô tư, hồn nhiên và trong sáng như cái tuổi trẻ nào. Cũng những người bên chị vẫn trẻ. Họ kể cho tôi nghe về những sinh hoạt của nữ sinh Gia Long ngày xưa và bây giờ. Ánh mắt mờ mờ sáng long lanh khi nhìn đến những kỷ niệm thì đi học. Mặc dù tóc đã nhuộm màu của những kỷ niệm của các chị không trẻ. Họ kể cho nhau những gì trẻ hơn khi nhìn đến cô y tá trong trường. Mình giờ bắt đầu bằng 5 lần để trẻ hơn vì thế giờ về già đến thăm cô giáo “còn nhớ mình không”, chị Lan bên cạnh tôi vẫn cười và kể chuyện. Rồi họ cười và lên khi hai người ngẫu nhiên làm gì nhau một điếu gì đó. Thăm chí, họ còn đến dò to như đến nói điếu này cho người kia nghe ..nên không người bên kia sống yên. Tất cả họ - những nữ sinh Gia Long ngày nào – mái tóc nhuộm màu của trẻ – làm tôi chột thốt sự sống vẫn còn những nét tinh khôi!

Tôi vẫn trẻ những hay trẻ những những nghĩ suy của mình khi 50. Không biết chúng tôi có còn gì được những tình cảm của năm xưa, những cái bắt tay thân thiện và ôm chàng vai nhau mà quên hơn có những cảm xúc một tờ mờ pha lẫn những cảm giác khi nhìn chúng tôi bàn chuyện thiên hạ ..Tất cả chuyện nhà con như điếm hai vợ chồng không sanh được con đến chuyện đi sao cuộc sống Sài Gòn cũng vui vẻ. Chuyện nào cũng khi nào cũng bắt đầu nhau một người. Có lúc tan cuộc họp một, bên chúng tôi chia ra hai phe: một người họ những chuyện xảy ra những ngày theo qui luật muôn thuở cho những ai sống ở Việt Nam, một người họ quan điểm làm cái gì phải làm thì đi ..rồi đi “1,2,3 dzô một cái” là quên đi chính trị, bỏ quên sau lưng chuyện nhà chuyện của mà chỉ nhớ đến cái chuyện ngày xưa đi học.. cái anh chàng này tán con như là bên cạnh ra sao mà thôi ... Cái thì xa xưa ngày hai buổi đến trường đó sao mà đến thì chỉ là ! Bên 50 tuổi rồi chiểu, với những lo toan đến thì, tôi sống riêng mình sống đánh một đi những cảm giác trong sáng vô tư để ý người khác của những phút giây gặp gỡ bên bè... Đến thì may sao, trong buổi gặp một hôm nay, các cô gái nữ sinh Gia Long ngày xưa xưa làm ta bắt chước lòng lo âu...Vẫn còn những phút đó đây nét hồn nhiên thắm thắm đôi mắt của những cô nữ sinh Gia long ngày nào!